

Arrest

nr. 337 178 van 4 december 2025
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94 / 2
1030 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Burundese nationaliteit te zijn, op 9 april 2024 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, thans de Minister van Asiel en Migratie, van 13 maart 2024 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien het arrest nr. 320 772 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 27 januari 2025, waarbij de vordering tot schorsing bij voorlopige maatregelen wordt verworpen.

Gezien de vraag tot voortzetting van de procedure, ingediend op 29 januari 2025.

Gelet op de beschikking van 25 september 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat T. SCHREURS verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op niet nader te bepalen datum toe op het Belgische grondgebied en diende op 13 februari 2024 een verzoek om internationale bescherming in (bijlage 26).

1.2. Uit de gegevens van de Eurodac-databank bleek dat verzoeker eerder, op 17 november 2022 een verzoek om internationale bescherming had ingediend in Kroatië, op 24 november 2022 in Slovenië en op 14 maart 2023 in Duitsland.

1.3. Op 27 februari 2024 verzocht de gemachtigde van de toenmalig bevoegde staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) de Kroatische, de Sloveense en de Duitse autoriteiten om verzoeker op grond van de Verordening 604/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Verordening 604/2013/EU) terug te nemen.

1.4. De Duitse autoriteiten stemden op 28 februari 2024 in met deze terugname op grond van artikel 18.1, b) van de Verordening 604/2013/EU.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 13 maart 2024 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}). Verzoeker werd hiervan op 14 maart 2024 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing.

1.6. De staatssecretaris voor Asiel en Migratie trof op 15 mei 2024 een beslissing tot verlenging van de overdrachtstermijn. Ook tegen deze beslissing stelde verzoeker een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), gekend onder rolnummer RvV 319 422.

1.7. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 14 januari 2025 een beslissing tot terugleiding naar de grens en vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat. Het beroep tegen deze beslissing werd door de Raad verworpen in zijn arrest van 4 september 2025 (RvV 4 september 2025, nr. 332 125).

1.8. Op 20 januari 2025 diende verzoeker een verzoek in om bij voorlopige maatregelen in uiterst dringende noodzakelijkheid de vordering tot schorsing versneld te laten behandelen. De Raad verwierp de vordering tot schorsing bij zijn arrest van 27 januari 2025 (RvV 27 januari 2025, nr. 320 772).

1.9. Verzoeker werd op 4 februari 2025 overgedragen aan de Duitse autoriteiten.

1.10. Verzoeker diende op 7 februari 2025 opnieuw een verzoek om internationale bescherming in in België.

1.11. De gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie trof op 6 maart 2025 opnieuw een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}), waarna verzoeker in uitvoering van deze beslissing op 20 maart 2025 opnieuw werd overgedragen aan Duitsland.

2. Over de rechtspleging

2.1. De aanwezige raadsvrouw van verzoeker legt ter terechtzitting bijkomende stukken neer, met name een kinesitherapie-voorschrift van 9 juli 2025, *requisitoria* van Fedasil van 9 juli en 25 juli 2025 voor paracetamol en een consultatie gastro-enterologie, een elektronisch voorschrift voor tamsulosine van 30 juli 2025 en een *requisitorium* voor pantomed van 6 augustus 2025.

2.2. Met deze stukken wenst verzoekers raadsvrouw aan te tonen dat hij thans in België verblijft, hetgeen niet ter discussie staat.

2.3. De Raad merkt in de eerste plaats op dat hij zich in het kader van zijn wettigheidstoetsing dient te plaatsen op het moment van de bestreden beslissing en kan hij enkel rekening houden met de informatie en de stukken waarvan de gemachtigde van de staatssecretaris/minister op de hoogte was of op de hoogte diende te zijn. De Raad kan, wanneer hij optreedt als annulatierechter, aldus geen rekening houden met de documenten die slechts naderhand worden neergelegd. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden door bij zijn wettigheidstoetsing rekening te houden met gegevens die dateren van na de bestreden beslissing (RvS 18 juni 2009, nr. 194.395). De aanwezige advocaat van de verwerende partij vraagt dan ook om deze stukken uit de debatten te weren.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd

(*Parl. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 2479/001, 118), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat de verzoekende partij enkel belang heeft indien zij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel lijdt (RvS 25 maart 2013, nr. 222.969). Het actueel karakter van het belang bij de vraag naar de ontvankelijkheid van het beroep houdt verband met de door het algemeen belang geïnspireerde opzet om de administratieve actie minimaal door rechtsgedingen te laten verstoren (RvS 19 februari 2009, nr. 190.641). Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

3.2. Uit het geheel van de stukken blijkt dat verzoeker op 4 februari 2025, in uitvoering van de bestreden beslissing, werd overgedragen aan Duitsland. Het gegeven dat verzoeker naderhand nogmaals naar België terugkeerde, een volgend verzoek om internationale bescherming indiende en sedert 6 maart 2025 wederom het voorwerp is van een overdrachtsbesluit (bijlage 26*quater*), op 20 maart 2025 nogmaals werd overgedragen, en thans opnieuw in België zou verblijven, doet hieraan geen afbreuk. De recente ontwikkelingen kunnen ook niet tot gevolg dat België ingevolge een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing, verantwoordelijk zou worden voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming dat op 13 februari 2024 werd ingerdiend. Blijkens de informatie die door de verwerende partij werd aangeleverd, diende verzoeker immers op 7 februari 2025 een nieuw (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Hij maakt sedert 18 februari 2025 wederom het voorwerp uit van een nieuw terugname-akkoord vanwege de Duitse autoriteiten. De aanwezige raadvrouw van verzoeker slaagt er niet in aannemelijk te maken dat er nog een actueel belang is bij haar vordering.

3.3. De Raad kan enkel vaststellen dat het bestreden overdrachtsbesluit van 13 maart 2024 ten uitvoer werd gelegd, waardoor het beroep doelloos is geworden. De nietigverklaring van deze beslissing kan verzoeker geen voordeel meer kan verschaffen.

Ter terechtzitting werden de partijen met deze vaststelling geconfronteerd.

De aanwezige raadvrouw van verzoeker betoogt dat er geen definitieve uitspraak is over de verantwoordelijke lidstaat en dat zij hieraan belang ontleent, maar zij kan op dit punt niet worden gevolgd. In zoverre de raadvrouw de ter terechtzitting neergelegde stukken (zie punt 2.1.) aanwendt om aan te tonen dat verzoeker nog een actueel belang zou hebben bij het aanvechten van het uitgevoerde overdrachtsbesluit, merkt de Raad op dat verzoekers huidige aanwezigheid op het Belgische grondgebied, meer bepaald in Sint-Jans-Molenbeek, geen invloed heeft op het belang bij zijn vordering. Zijn aanwezigheid in België leidt er niet toe dat het reeds uitgevoerde overdrachtsbesluit (bijlage 26*quater*) van 13 maart 2024, het voorwerp van onderhavige vordering, nogmaals ten uitvoer zou kunnen worden gelegd.

De advocaat van de verwerende partij bevestigt dat de bestreden beslissing werd uitgevoerd en dat er ondertussen een nieuw overdrachtsbesluit werd genomen, waardoor verzoeker in elk geval belang ontbeert bij zijn beroep.

3.4. Het beroep is doelloos geworden en de vordering onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier december tweeduizend vijftwintig door:

F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN